

Usporedba zakonskih regulativa nekih europskih zemalja

	ITALIJA	FRANCUSKA	BELGIJA	RUMUNJSKA	PORTUGAL	ŠPANJOLSKA
<p>1</p> <p><i>Aktivnosti na otvorenom spomenute u nacionalnim programima</i></p> <p>a) Kakve su preporuke? b) Koji su ciljevi aktivnosti?</p>	<p>'Izražajna igra i pokret kod boravka na otvorenome mogu pridonijeti dječjem zdravlju.' (Program dječje zdravstvene zaštite)</p> <p>'Dijete mora dostići određenu razinu autonomije da bi osjetilo zadovoljstvo u kretanju po vrtiću i izvan njega.' (Program dječje zdravstvene zaštite)</p>	<p>U programima se ne spominju.</p> <p>Neke stavke u programu 'Otkrivanje svijeta i žitelja' se mogu povezati s ovim pitanjem.</p>	<p>U programima nema posebnih napomena.</p> <p>Kako bi se odraslima pomoglo u povezivanju s djecom u procesu poticanja njihovog razvoja, određeni su neki ciljevi kad se radi o infrastrukturi i opremanju prostora i to vrijedi za vanjske i unutarnje prostore.</p>	<p>Razviti aktivnosti na vanjskom prostoru koje pridonose zaštiti, obrazovanju i uvježbavanju različitih vještina; osigurati postojanje mjesta namijenjenih igri, opremljenih specifičnom opremom. (Kurikulum za obrazovanje djece uz odobrenje Ministarstva obrazovanja, istraživanja i mladih no. 5233/1.9.2008.)</p>	<p>Osigurati ciljana edukativna iskustva kao i priliku za slobodnu igru koja potiče interakciju i omogućava djeci istraživanje i preoblikovanje prostora i materijala.</p>	<p>Kad govorimo o 'nacionalnim programima', pozivamo se na kurikulum. Istina je da u našoj zemlji to ne znači niti vanjski, niti unutarnji prostor. Ako se pozivamo na 'reguliranje prostora', trebamo spomenuti činjenicu da ne postoji stroga regulativa, već se radi samo o 'preporukama' (nemaju stvarnu normativnu vrijednost). Za dječje centre spominje se prostor od 75 m².</p> <p>Najčešća definicija aktivnosti u vanjskom prostoru jest da su to aktivnosti u slobodnom vremenu koje nisu artikulirane nego se svode na puko provođenje vremena na otvorenome, posebno s djecom od 3. do 6. godine starosti. Za djecu mlađu od 3 godine prisutna je i bojazan da će se na hladnoći, vjetru ili kiši razboljeti.</p>
<p>2</p> <p><i>Stavovi odraslih (odgajatelja, obitelji): razlike između onog što je zakonom propisano i prakse</i></p>	<p>Izuzev rijetkih trenutaka tijekom dana, odgajatelji najčešće izbjegavaju vanjske prostore jer smatraju da nisu sigurni za djecu.</p> <p>Obitelji jedino uz nadzor dopuštaju djeci igru na otvorenome.</p>	<p>Budući da program nije precizno definiran, svaki odgajatelj radi po svom nađenju.</p> <p>Roditelji se pitaju za pristanak.</p>	<p>Situacija je različita u raznim ustanovama.</p>	<p>Odrasli potiču aktivnosti na vanjskom prostoru, ne samo one u dvorištu, već i šetnje okolnim prostorima, posjete muzejima koje pretpostavljaju sudjelovanje odraslih osoba (odgajatelja, roditelja, stručnih suradnika).</p> <p>Za razliku od roditelja školske djece, obitelji predškolaca su češće angažirane tijekom igre na otvorenome (posebno tijekom izleta i posjeta mjestima izvan vrtića), ali postoji i čitav niz primjera dobre suradnje roditelja i škole.</p>	<p>Odrasli promatraju i/ili su u interakciji s djecom potiču i podržavaju njihovu inicijativu. Međutim, u praksi postoji još uvijek veliki broj odraslih koji samo paze na djecu.</p> <p>Uska suradnja s obiteljima visoko je cijenjena u programima, ali i u praksi.</p>	<p>Programi ne spominju uporabu prostora. Zato se odrasli često okreću tradiciji, idejama koje dolaze s juga, gdje se zatvoreni prostori znatno više vrednuju od otvorenih. Ne samo s instruktivne, konceptijske točke gledišta, već i sa zdravstvene gdje je u zemlji poput španjolske lijepo vrijeme česta pojava, vanjski prostori se posebno ne vrednuju i ne koriste. Čak i danas najčešće prisutno gledište za prostore na otvorenom je da su to mjesta ne kojima se djeca mogu nečim zaraziti.</p> <p>Tradicija snažno utječe na stavove ljudi vezano uz pitanje boravka na otvorenome.</p>
<p>3</p> <p><i>Veza s vrtićkim okruženjem (razlike između propisa i prakse)</i></p>	<p>Vanjski prostori se povremeno koriste; obično se odlazi u prirodu kako bi se upoznao okruženje, ali se vanjski prostor vrtića sustavno ne koristi.</p>	<p>Razrađene su mnoge aktivnosti, ali o njima nema ništa u programima. Promoviraju se unutar mreže roditelja i drugih suradnika izvan vrtića.</p>	<p>Za vrtiće: igrališta, edukativni izleti itd. Sugerirani su kao specifične edukativne aktivnosti. Često se organiziraju, iznimno rijetko za najmlađu djecu (0-3 god).</p>	<p>Ne postoje.</p>	<p>Poznavanje i povezanost s prostorom izvan vrtića snažno se potiče i cijeni kako u programima, tako i u praksi, izuzev u većim gradovima gdje je ovaj zadatak teže ostvariv.</p>	<p>Velike su razlike u pristupu ovom pitanju. Unatoč tome što je znanje o okruženju važno, još uvijek ima vrtića u kojima se vanjski prostor poznaje samo teorijski ili putem zamišljanja uz pomoć opisa odgajatelja. Pa ipak, postoje vrtići u kojima djeca doista poznaju svoje okruženje i u kojima ona svakog tjedna borave vani kako bi istraživala i upoznala prostor koji ih okružuje. Oni također odlaze na višednevne izlete i putovanja.</p>
<p>4</p> <p><i>Zakonom propisani standardi: odnos propisane kvadrature po djetetu u jaslicama (djeca od 3 do 36 mjeseci), vrtiću (3-6 godina) i osnovnoj školi</i></p>	<p>18 m² po djetetu.</p>	<p>Europski standardi o sigurnosti vrijede za sve zemlje.</p>	<p>0-3 GODINE Unutarnji prostor: minimum 6 m² s prostorom za spavanje ± 2 m² (max. 6 djece) i prostor za boravak/aktivnosti 4 m². Vanjski prostor: nema posebnih zahtjeva za djecu 0-3 godine, ali ukoliko postoji, prostor mora biti ograđen. ZA DJECU: Regulirano Federalnim državnim standardom o dječjim igralištima i sigurnosti (rizik, analiza, inspekcija i održavanje).</p>	<p>Minimalno 20 m² po predškolskom djetetu (od 0 - 6/7) i između 10 i 50 m² za svako dijete školske dobi (od 7 nadalje).</p>	<p>Jaslice: nije definirano; vrtići: 4m² po djetetu i minimum 100 m² ukupnog prostora.</p>	<p>0-3 godine: minimum 75 m² prostora. 3-6 godišnjaci: minimum 150 m² prostora.</p>
<p>5</p> <p><i>Ustanove, dozvole i načela za njihovo izdavanje</i></p>	<p>Svi materijali i prostori namijenjeni djeci moraju biti odobreni prema europskim standardima i zakonima.</p>	<p>Nema dostupnih podataka.</p>	<p>Svi prostori: dodatne sigurnosne mjere za zaštitu od požara; dodatni zahtjevi regulirani od strane Agencije za hranu i higijenu kuhinja i sanitarija.</p>	<p>Zakon koji je donijelo Ministarstvo zdravlja br. 3262/15.02.2006. ne propisuje specifičnu opremu za vanjske prostore; no može se koristiti jedino materijal koji je odobrilo Ministarstvo obrazovanja, istraživanja, mladih i sporta.</p>	<p>Svi materijali se moraju certificirati, odrediti dobna granica i sigurnost za uporabu. Općine su zadužene za inspekcijski nadzor.</p>	<p>Tehnološka regulativa se donosi na razini Comunidad Autonoma (ili regije). Zbog toga je veliki broj administrativnih propisa u Španjolskoj.</p>

koje se odnose na vanjske prostore

GRČKA	HRVATSKA	ŠKOTSKA	ENGLJSKA	WALES	SJEVERNA IRSKA
<p>U Nacionalnom kurikulumu <i>Nipiagogeio</i> (4-6) aktivnosti na otvorenom prostoru su preporučene.</p> <p>U Nacionalnom kurikulumu jedan od ciljeva u radu s djecom o dobi od 4 do 6 godina jest poučavati djecu tome kako je čovjek stvorio okruženje. Drugi je razvijati motoričke sposobnosti kroz slobodnu, samostalnu ili grupnu igru u privlačnim, organiziranim centrima i vanjskim prostorima. Na ovaj način se djeci omogućuje otkrivanje i kreativna uporaba materijala i sredstava, eksperimentiranje, komuniciranje, suradnja i socijalizacija. U Vodiču za Nipiagogeio odgajatelja/učitelja (donesen od strane Ministarstva obrazovanja - GNT) kvaliteta vrtičkih/školskih otvorenih prostora je jednako važna kao i kvalitetan materijal i igračke kojima se potiče kreativnost i mašta.</p>	<p>Za izgrađivanje slike o djetetu u skladu s izloženom humanističkom razvojnom koncepcijom potrebno je imati u vidu da predškolsko dijete ima sljedeće osnovne potrebe... osnovne tjelesne potrebe za hranom, zrakom, kretanjem, igrom, boravkom u prirodi...</p> <p>Na takve se načine omogućavanjem i poticanjem različitih aktivnosti prilagođenih stupnju razvoja i interesa djeteta može bogatiti i strukturirati njegovo iskustvo o sebi i svijetu, učiti načine rješavanja vlastitih i zajedničkih problema i zadaća čime se može postići svestraniji razvitak djeteta.</p> <p><i>Programsko usmjerenje odgoja i obrazovanja predškolske djece (1991.)</i></p>	Nema nacionalnih propisa.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.
<p>Promatranjem stvarne situacije dolazimo do zaključka da su igrališta neprikladna i da se, ukoliko su uopće u uporabi, koriste uglavnom za slobodnu igru. GNT naglašava važnost suradnje s obiteljima. Međutim, u praksi je to rijedak slučaj.</p>	<p>Odgajatelji uglavnom koriste organizirane programe boravka na otvorenome (ljetovanje, zimovanje, programi u prirodi, izleti...), a rjeđe imaju osobnu inicijativu za boravkom izvan vrtića, češće boravak na zraku provode u ograđenom vanjskom prostoru vrtića.</p> <p>Roditelji se uključuju u organizaciju izleta i sudjeluju kao pratnja u izletima. Roditelji u velikom broju djecu uključuju u organizirane kraće programe (plivanje, kotaljkanje, skijanje, boravak u prirodi...).</p>	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.
<p>Prema naputku Ministarstva (200/98) boravak vani bi trebao imati rekreacijske, pedagoške i kulturne ciljeve. U izravnoj su odgovornosti Nipiagogeio odgajatelja/učitelja. Ukoliko je potreban prijevoz, za njega se traži dozvola Ministarstva obrazovanja. Dobrodošlo je sudjelovanje roditelja. Ne više od jednog posjeta mjesečno - uglavnom su sporadični.</p>	<p>Boravak na zraku u vanjskom prostoru vrtića provodi se svakodnevno. Ostali programi u prirodi organizirani su i učestali za djecu od 4-6 godina, no uglavnom nisu predviđeni za djecu od 0 do 3 godine.</p>	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.
U vrtićima (od 4-6 g.) 3 m ² po djetetu.	<p>40 m² po djetetu. Za objekte kapaciteta većeg od 100 mjesta dovoljno je 35 m² po djetetu. Minimalna površina od 25 m² po djetetu prihvaća se kad i inače postoji potreba katne izgradnje ili kad se zemljište oslanja na postojeće zelene površine, s tim da se i površine obrađenih krovnih terasa računavaju u ovu kvadraturu (<i>Normativi i upute za planiranje, programiranje, projektiranje i opremanje dječjih jaslica i dječjih vrtića, 1977.</i>)</p>	<p>Prema napucima Povjerenstva za njegu i skrb, ovisno o tipu ustanove, potrebno je osigurati prikladan prostor za planirane aktivnosti i cjelokupnu djelatnost ustanove. Prostor mora biti primjeren, siguran i prilagođen uslugama koje ustanova nudi.</p>	<p>Djeca mlađa od 2 godine 3,5 m² po djetetu; dvogodišnjaci 2,5 m² po djetetu; djeca 3-5 godine 2,3 m² po djetetu. Nema posebnih zahtjeva za djecu u dobi od 5. do 8. godine.</p>	Nema preciznih zahtjeva kad se radi o vanjskim prostorima (premda ponuđač mora ponuditi neke parametre prije dobivanja suglasnosti), niti prostornih omjera (broj djece na m ²).	<p>Odsjek za zdravlje, socijalnu službu i javnu sigurnost: vanjski prostori za igru bi trebali postojati. Poželjno je da budu smješteni uz objekte namijenjene djeci. Tamo gdje to nije moguće - npr. u urbanim sredinama - potrebno je djecu redovito voditi u parkove ili na igrališta.</p>
Sve materijale i prostore namijenjene djeci odobrava Ministarstvo obrazovanja.	<p>Sva oprema i materijali za boravak na zraku podliježu europskim standardima i zakonima (sva vanjska oprema treba imati certifikat, svi dobavljači opreme i didaktike trebaju imati licencu...). Postoje i protokoli o sigurnosti kojih se dječji vrtići pridržavaju (npr. koji je protokol prije izlaska djece na boravak na zraku, koji je protokol u slučaju ozljede djeteta i sl.).</p>	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	Nema dostupnih podataka.	<p>Jaslice: za jedan objekt bi trebalo osigurati vanjski prostor za igru od minimum 250 m², od njih 100 m² namijenjenih aktivnijoj igri (npr. trčanje, prevrtanje, hrvanje...). Uz školu s dva objekta treba osigurati vanjski prostora za igru od minimalno 500 m² i od kojih 200 m² treba biti rezervirano za aktivniju igru. U osnovnim školama je minimalni prostora za aktivniju igru 350 m².</p>

REPUBLIKA IRSKA: nema nacionalnih zakonskih propisa, ali je Odsjek za zdravlje i djecu dao preporuku da svi trebaju imati primjerene vanjske prostore koji će biti pod nadzorom nadležne inspekcije.